

Diplomová práce se věnuje významu a roli tradice v současném životním způsobu. Tradicí se rozumí myšlenky, fyzické objekty či vzorce jednání, které se opakují, zpřítomňují hodnoty, jsou spojené s minulostí, kolektivní ve svém dodržování a předávání a zahrnují prvek kontroly uplatňované určitou autoritou. Je uveden rozšířený předpoklad ovlivněný myšlenkami osvícenství, který konstatuje, že pozice tradice ve společnosti slábne. Text toto tvrzení problematizuje poukázáním na stále trvající i nově vznikající tradice. Tradiční vzorce si udržují své místo v životě společnosti, protože plní důležité funkce při vytváření identity, pochopení světa i jedinceva postavení v něm.

Je uvedeno, že vnímání tradice se oproti její pozici v tzv. tradiční společnosti nepochybně změnilo. Lidé se méně nechávají ovlivňovat tradičními autoritami a pečlivě si brání svou svobodu. Většinou s opatrností přistupují k tomu, co by je více uvazovalo a kladlo na ně nechtěné povinnosti. Oproti dřívějším možnostem se jedinci v současnosti mnohem častěji setkávají s rozdílnými životními způsoby, jinými tradicemi a zvyky. Dnešní člověk si více uvědomuje neuniverzálnost své tradice a svůj životní způsob vnímá reflexivněji. Rovněž bylo porovnáno slavení svátků v tzv. tradiční a moderní společnosti.

Je poukázáno na riziko vzniku krajních situací, kdy zdůrazňování jedné tradice vede k nesnášenlivosti k odlišnostem, nebo kdy na druhé straně potlačování tradice vytváří člověka bez identity.

Tradiční a moderní prvky se v životním způsobu tedy nevyklučují. Bylo zjištěno, že tradice má v současném způsobu života své významné místo, ale i svá jasná omezení.

Byla vyhodnocena data týkající se vnímání důležitosti různých typů tradic. Respondenti uváděli jako rozhodně důležité nejčastěji rodinné tradice. Jako méně významné označovali konkrétní druhy náboženských a národních tradic.